

Köszöntjük laptársunkat, a 10 éves Bolgár Híreket

Megújult, esztétikus külsővel és belsővel, gazdag tartalommal jelent meg a Bolgár Hírek 2014/10-11. száma. Ez is jelezte, hogy a Magyarországi Bolgárok Egyesülete centenáriumi évében újabb érték született. Fiatal szerkesztők és munkatársak mutatkoztak be az olvasóknak. Mi is köszöntjük a megújult lapot, sikeres munkát, sok olvasót kívánunk a fiatal gárdának!

Dr. Muszev Dancso,
a Bolgár Országos Önkormányzat elnöke

A Bolgár Országos Önkormányzat mindig is komoly feladatának tekintette a magyarországi bolgárság megfelelő tájékoztatását a sorsukat, mindennapjaikat érintő eseményekről, teendőkről, fejleményekről. A Bolgár Hírek – tíz éves fennállása során – alapjaiban határozta meg e célkitűzés megvalósulását. Mára elengedhetetlen szócsővé vált a közösségen belül, általa tájékozódunk és ismerjük meg egymás sikereit.

Mindig tudatosan törekedtünk az utánpótlás nevelésére. Ennek eredménye a Bolgár Hírek most megújult szerkesztősége is. Bízom benne, hogy elődeikhez hasonlóan továbbra is magas színvonalon tudják folytatni az olvasók tájékoztatását, és hogy a megújult arculattal olyan új fórumot tudnak teremteni, amely vonzó lesz a közösségi társas interakcióhoz.

Kjoszeva Szvetla

A magyarországi bolgárok újságja – a Bolgár Országos Önkormányzat havi információs kiadványa – tizedik éve létezik. Már egy évtizede tükrözi a helyi bolgárok életét. Az oldalain szövegben és képekben is nyomon követhetők az elmúlt esztendő. Ebben a tíz évben – hol szerzőként, hol szerkesztőként – én is folyamatosan kapcsolódtam laphoz. Minden nehézséget ismerek, de megtapasztaltam a munka örömét, az újdonság varázsát és a napi rutint is.

A Bolgár Kulturális Egyesület megalakulása 100. évfordulója esztendejében ez, a közösség számára oly fontos nyomtatott sajtótermék teljesen megfiatalodott. Főszerkesztője, Dóczy Violetta és munkatársai, Nagy Kiril, Gecov Anett fiatal emberek, jó szakmai alapokkal, új ötletekkel s nagy munkavágygyal. Igazi öröm nézni, ahogy dolgoznak, vitatkoznak, aho-

gyan alakítják a kiadvány jellegét. Az is jó érzéssel tölt el, hogy van kinek átadni a stafétabotot, hogy közösségünk nem öregszik, hanem minden évvel fiatalodik.

Sok sikert Bolgár Hírek! Sok sikert Violetta, Kiril és Anett!

Dóczy Violetta,
a Bolgár Hírek főszerkesztője

Óriási médiázaj vesz minket körül, ebben a hangzavarban pedig még nehezebb meghallani a fontos dolgokat, mint korábban bármikor. Hatványozottan igaz

ez a magyarországi bolgárokra, azaz a mi közösségünkre is. Sokan vagyunk, szétszórtan élünk, a gyökereinkhez hol jobban, hol kevésbé ragaszkodva, de – ahogy azt a Bolgár Hírek elmúlt tíz éve is hűen mutatja – olyan értékek és tehetségek nőnek ki apró közösségünkből, amiket, illetve akiket semmiképp sem szabad a feledés homályában hagyni. A Bolgár Hírek ennek szellemében jelenik meg hónapról hónapra. Korlennyomatot ad arról, hogy kik voltunk, kik vagyunk.

A megújult stábbal szeretnénk új szintre emelni a közösségi tájékoztatást, egyben üde színeket vinni a bolgár közösség életébe.

Ami pedig engem illet – mert, hogy erre is illik kitérni – anyai ágról kötődöm a bolgársághoz. Édesanyám egész gyermekkoromban gondozta bennem a határon túli gyökereket. A Magyar Televízió szerkesztő-riportere vagyok, kommunikáció- és médiatudomány szakon szereztem diplomát a Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskolán, jelenleg pedig mesterszakos közgazdász tanulmányaimat folytatom az intézményben.

Esterházy Péter fogalmazott úgy, hogy „az újság akkor jó, ha hangjában meghalljuk a magunkét is”. Ez a gondolata akár mottónk is lehetne. Bízom benne, hogy az új szerkesztőséggel és a közösség segítségével sikerül megteremtelnünk újságunk olyan új hangját, amely a miénk, magyarországi bolgároké, és amelyet szívesen hallgatunk.

Nagy Kiril,
a Bolgár Hírek munkatársa

Idén az ELTE bolgár szakán kezdtem meg mesterszakos tanulmányaim. Korábban a bolgár mellett kreatív írást is tanultam, itt sajátítottam el, hogyan fogalmazhatok korlátok közt szabadon. Huszonéves vagyok, így túl komoly életrajzot nem várhatnak tőlem. Amolyan önvallomásként azonban elmondom, amit ilyenkor szoktam. Szeretek énekelni, rajzolni, táncolni és persze írni. Talán mérhetetlen lustaságom, vagy a kudarcától való félelem az, ami mindebben visszafog. Nem járok énektanárhoz, életemben másfél képet festettem (leszámítva csodásabbnál csodásabb gyerekkori rajzaimat és festéseimet), a táncot abbahagytam, az írásban azonban mindent ráfoghatok az ihlethiányra. Bár ez utóbbira legyintve – nem kis büszkeséggel – jegyzem meg: több művemem is közreadták már. Ahogy Romain *Gary* is írta: „az irodalom ezen a földön az utolsó menedék mindazok számára, akik nem jeleskednek semmi-
ben”. Novellás vagyok, de kritikát is szeretek írni,

mivel kritizálni jó – lételemem. Emellett pedig szeretem a divatot, divattervezéssel is foglalkozom, de ez olyan dolog, amivel jobb, ha nem dicsekszik egy értelmiségporonty. Céлом is ezen változtatni, összeférhetővé tenni a kettőt. Hát, ez lennék én.

(*Nagy Kiril írásait a BARÁTSÁGBól már ismerhetik olvasóink. – A szerk.*)

Gecov Anett,
a Bolgár Hírek munkatársa

Bár Magyarországon születtem, édesapám bolgár, így a kezdetektől természetes volt számomra Bulgária, a szokásai, a nyelve, a kultúrájának ismerete. Művészettörténész lévén elsősorban a kultúra és a művészetek világa érdekel, de szívesen írok más témák kapcsán is. Mindig kíváncsisággal töltenek el a bolgár vonatkozású események. Írásaimmal szeretnék szerepet vállalni a bolgár közösség életében, hírt adni a történekekről, az emberekről, s hidat építeni az itt élő bolgárok és az irántuk érdeklődők között.

Gratulálunk Prof. Dr. Gyivicsán Annának!

Az Ondrej Štefanko-díjat az alföldi szlovák író és közszereplő emlékére 2009 óta adják át évente két kortárs határon túli szlovák vagy szlovák állampolgárnak, aki munkásságával aktívan hozzájárul a külhoni szlovákság kultúrájának fejlesztéséhez. A díjat az Ivan Krasko Kulturális és Tudományos Társaság és a Határontúli Szlovákok Világszövetsége adományozza.

Az idei díjazott Prof. Dr. Gyivicsán Anna, aki több évtizedes tudományos, kutató, tudományos és publicisztikai munkásságával és személyes elhivatottságával érdemelte ki az elismerést, melyet Nagylakon vett át.

Az ELTE-n végezte el a szlovák-történelem szakot. Első munkahelye a szegedi Juhász Gyula Főiskola volt, majd az ELTE Szláv Tanszékére került, ahol nyugdíjazásáig dolgozott. 1988 óta a történelem- és néprajztudomány kandidátusa és 1997-ben szerzett szociolingvisztikából professzori címet. Tudományos munkájában a magyarországi szlovákok kultúrájával, történelmével, irodalmával és nyelvvel foglalkozik. Neki (és Krupa András néprajzkutatónak) köszönhetjük a Magyarországi szlovákok című könyvet is, amely populáris stílusban mutatja be az egyik legnagyobb magyarországi nemzetiség életét és történelmét.